

ГАРМОНІЗАЦІЯ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ З ПРАВОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

*Сєдих Д.О.,
студентка 1 групи 5 курсу ПККОПУ,
Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого*

Перш за все необхідно зазначити, що сам по собі процес гармонізації є об'єктивним явищем нашого часу, однією зі складових процесу інтеграції та глобалізації. У сучасному світі існує багато різних міждержавних об'єднань, вони були створені у різних частинах світу, у різні часи, мають різну мету, але їх усіх об'єднує одне – вимоги певної відповідності національних законодавства одне одному. З часом міжнародною спільнотою були вироблені певні стандарти та еталони, з якими держави повинні узгоджувати своє національне законодавство.

Зараз цей процес є обов'язковим для членства у більшості міждержавних об'єднань світу. Дуже актуальним це питання є і для України, яка у 1994 році підписала Угоду про партнерство та співробітництво з Європейським Союзом. Відповідно до цієї угоди пізніше були прийняті відповідні національні акти.

Питаннями гармонізації законодавства України в свій час займались А.І.Дмитрієва, В.К.Забігайло, Л.Г.Заблацька, А.П.Заєць, Л.В.Луць, М.І.Козюбра, В.І.Муравйов, Н.М.Онщенко, О.Ф.Скакун, В.М.Шаповал, Ю.С.Шемшученко, чії праці зробили значний внесок у дослідження цього питання. Слід зауважити, що на сьогодні існують різні підходи до цього питання, різні шляхи його вирішення.

У країнах, законодавство яких в цілому відповідає встановленим стандартам, а отже у список гармонізації потрапляє не велика кількість актів, цей процес проходить досить швидко і відбувається за всіма напрямками. У інших країнах це тривалий і клопітливий процес, який може тривати десятки років. Наприклад, для України є досить актуальним галузеве гармонізування тому, що необхідно гармонізувати цілих 16 сфер права. Якщо намагатись вести процес за всіма напрямками одразу, він може у кінцевому результаті привести до виникнення колізій у праві. Перш за все необхідно враховувати, що усі поправки до законів або нові закони мають відповідати основному закону країни, в Україні – це Конституція. Тому гармонізацію слід починати з Конституції України і конституційного законодавства зокрема.

Норми діючого в Україні законодавства, прийняті з метою конкретизації та роз'яснення норм Конституції України. Конституційний лад, статус особи, основні права, свободи та обов'язки людини і громадянина, а також гарантії їх виконання, види демократії та право безпосередньої демократії, шляхи формування державної влади, право на місцеве самоврядування, що закріплює Конституція України є демократичним і повністю відповідає стандартам Європейського Союзу.

Вищевказане є яскравим свідченням гармонізації існуючого національного законодавства є європейськими та світовими стандартами. Якщо порівнювати Конституцію України з конституціями західноєвропейських країн, ми побачимо, що структура та зміст їх багато в чому подібні, що певною мірою свідчить про запозичення норм із законодавства інших держав.

В цілому порівняльний аналіз Конституції України та законодавства України свідчить про відповідність норм національного законодавства європейським стандартам. Інша мова про порядок їх забезпечення та порядок функціонування цих інститутів. Кажучи про механізм функціонування, слід зазначити, що нам є що взяти у наших

закордонних колег, але це вже стосується практичного забезпечення та реалізації законодавчих норм.

Отже, сьогодні можна стверджувати, що законодавство України відповідає європейським стандартам, за виключенням декількох моментів. Питання щодо невідповідності норм законодавства України певним стандартам, яке досить часто підіймають не відповідає дійсності.